

[A. M. Hansen.]

tænkelse ved at gaa med til, i Særdeleshed naar Hensyn tages til de beundringsværdige Resultater, der allerede er naaet under den nuværende Statsbaneledelse. Jeg kan derfor tilsige mit Partis Medvirken til en hurtig Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Jeg takker de ærede Talere for deres tilsluttende Udtalelser til Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen var lidt ked af, at jeg indledede Begrundelsen med den Udgiftsstigning, der har fundet Sted som Følge af Nedgangen i den danske Kronens Værdi, men den er jo en Kendsgerning. Det er en Kendsgerning, vi kan læse ved hver Kontrakt, vi afslutter, at Kul og Oliepriserne er steget. De er steget, fordi Forholdet er saaledes, og maaske ogsaa, fordi vi skal købe i England; men i hvert Tilfælde, Priserne er voksende, og det er disse voksende Priser, vi har forsøgt ved nogen Forhøjelse nu fra 1. Maj at bøde paa, dels, som det har været omtalt, ved Fjerntrafikken, men ogsaa ved den københavnske Nærtrafik og ved visse Abonnementspriser. Vi har imidlertid ikke faaet fuld Dækning dèr for de stigende Udgifter, der er, og dem, vi ser kommer, derfor ønsker vi nu at faa rettet ved visse Smaatakster i Takstlovsforslaget.

Det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsens Bemærkning om Rigsdagsmændenes Frirejser er jeg fuldstændig enig med ham i, og hvis der ikke nu var kommet en Anledning, hvor Spørgsmaalet løses af sig selv, vilde jeg ikke have haft noget imod at overveje netop det Spørgsmaal, om ikke Rigsdagsmændene, ogsaa under de tidligere Forhold, naturligt hørte hjemme paa 1ste Klasse.

Det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen spurgte mig, om jeg kunde give nogle Oplysninger om, hvilke Takster man tænkte sig fastsat for Hurtigtogsbilletter, og det ærede Medlem fremsatte samtidig nogle Bemærkninger om Begrundelsen for, at man i det hele taget havde Hurtigtogsbilletter, en Begrundelse, jeg ikke er helt enig med ham i. Hurtigtogsbilletter er indført, ikke alene for at tjene Penge, men for at sikre de langvejs rejsende Plads i Hurtigtogene, saa at disse ikke forlods bliver optaget af den lokale Trafik fra Udgangstationen en kortere Strækning, med det Resultat, at de langvejs rejsende maaske ikke kan komme med, i hvert Tilfælde kun kan faa daarlig

Plads. Det er Begrundelsen, og den er stadig til Stede.

Det ærede Medlem spurgte, hvilke Takster vi havde tænkt os at fastsætte; og jeg kan godt give ham nogle Oplysninger herom. Jeg meddelte ved Forelæggelsen af Lovforslaget, at vi paatænkte en Tilpasning af Taksterne efter Rejseafstanden, og da jeg kom ned fra Talerstolen, var der straks en, der sagde: Ja, det kender vi, det skal selvfølgelig være en Tilpasning opad! Det skal det imidlertid ikke udelukkende. Det er Meningen at foretage en Tilpasning baade nedad og opad, og jeg kan glæde det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen med, at vi netop tænker paa for Afstande paa under 50 km at gaa ned fra 1 Kr. til 50 Øre for Hurtigtogsbilletten, at lægge den nuværende Takst 1 Kr. fast mellem 50 og 100 km og for Afstande paa over 100 km at foretage en beskedent Forhøjelse af 50 Øre, altsaa fra 1 Kr. til 1 Kr. 50 Øre, alt sammen for Fællesklassen, og for første Klasses Vedkommende bliver det altsaa proportionalt det samme.

Det ærede Medlem Hr. Vanggaard omtalte Spørgsmaalet om Undtagelsestariffer og mente, at det var disse Foreningsmoderationer, det drejede sig om. Det er det imidlertid ikke. Saadanne Nedsættelser har vi hidtil haft Bemyndigelse til at foretage. Undtagelsestariffer er særlige Tariffer over visse Strækninger eller mellem visse Stationer; som fastsættes af Hensyn til særlige tilstedeværende Forhold. Jeg kan ikke nævne et Tilfælde i dette Øjeblik, men det kan indtræffe, og derfor har man disse særlige Tariffer for Godstrafikken, og derfor ønsker man at have lignende Tariffer for Persontrafikken. Jeg gaar ud fra, at det i Virkeligheden er en Fejltagelse, at saadanne ikke i sin Tid er blevet fastsat.

Dernæst spurgte det ærede Medlem mig, hvad vi mente Statsbanerne vilde faa ud af disse Forhøjelser, hvor mange Penge der var i dem. Jeg kan dertil sige, at der er i Virkeligheden kun Penge i Hurtigtogsbilletterne. Jeg vil antage, at Hurtigtogsbilletterne med den Form, jeg her har skitseret, vil kunne give 800 000 Kr. I Rejsegodset er der intet; det er et teknisk Spørgsmaal. Jeg kan i hvert Fald ikke angive i Tal, hvad det vil give, og der er heller ingen Penge i nogen af de andre Paragraffer. Det er kun af hensigtsmæssige Grunde, at man har ønsket at faa disse Ændringer indført.

Det er altsaa, hvad vi haaber at kunne faa ud af dette Lovforslag nu fra 1. Maj, og jeg takker for, at man fra Rigsdagens Side